

Jaarverslag 2002 – 2003

Na een voorbereidingsfase door de Stuurgroep van het Landelijk Tinnitus Platform, passeerde op 4 maart 2002 de oprichtingsakte van de Stichting Nederlands Tinnitus Platform de notaris. Daarbij werd de Stichting gerepresenteerd door ir. J. Taalman. Hiermee kreeg het netwerk van professionals met tinnitus als speciaal aandachtsgebied een officiële status.

Het nieuwe stichtingsbestuur kwam in dit verslagjaar vijf maal bijeen. Gebruikelijke aangelegenheden bij de opstart van een stichting werden behartigd. Dit liep uiteen van het regelen van financiële basisvoorwaarden tot het ontwerp van een logo en het doen verschijnen van een persbericht in het professionele circuit.

Via de voorzitter werden de eerste contacten gelegd met de FENAC en de Commissie Tinnitus en Hyperacusis van de Nederlandse Vereniging Voor Slechthorenden. Ook met de KNO-vereniging en het Nederlands Huisartsen Genootschap vonden verkennende contacten plaats.

In overleg met het Platform werden toelatingscriteria geformuleerd voor deelname aan het Platform.

Er werden twee bijeenkomsten van het Tinnitus Platform georganiseerd.

Verschillende deelnemers presenteerden highlights van resp. het 7^e Internationale Tinnitus Seminar in Australië (5-7 maart 2002), het Europees Tinnitus Symposium in Keulen (21 sept. 2002) en het NVVS-Symposium “Nooit meer Stilte”, (20 sept 2002). Op dit NVVS-symposium hielden drie platformleden een presentatie, waaronder een verslag van een enquête onder KNO-artsen over de door hen geboden tinnituszorg.

Op de Platformbijeenkomst deed een van de leden verslag van een werkbezoek aan de Tinnituskliniek in het Kurort Bad Meinberg. Vermeldenswaardig is verder de presentatie door een lid van de Commissie Protocollen van een enquête gehouden onder psychologen en maatschappelijk werkers van Audiologische Centra over de door hen geboden tinnituszorg.

Voorgeschiedenis van de Stichting Nederlands Tinnitus Platform.

Bijlage bij jaarverslag 2002 - 2003

In de jaren '90 hield het toen opgerichte Tinnitusteam van het AMC jaarlijks een avondbijeenkomst in huiselijke sfeer, waar na een gezamenlijke maaltijd een inhoudelijk onderwerp werd uitgediept. Gaandeweg sloten professionals uit andere Audiologische Centra met tinnitus als speciaal aandachtsgebied zich hierbij aan. De frequentie van het aantal bijeenkomsten nam gaandeweg toe tot twee à drie in het jaar. De groep kreeg inmiddels echter een dermate omvang, dat een grotere locatie nodig was. Na gastvrijheid in het Audiologisch Centrum in Amersfoort, bood het UMCU een blijvend onderkomen voor de Platformbijeenkomsten en de naam Landelijk Tinnitus Platform begon te circuleren.

Kenmerkend voor het karakter van de bijeenkomsten was de laagdrempeligheid en de informele sfeer. Van grote waarde was, dat zich gaandeweg een netwerk ontwikkelde van tinnitusbehandelaars, die veelal als enkelingen binnen hun instelling werkten. Ook tinnitusbehandelaars, niet in een AC. werkend, maakten hier deel van uit, waardoor een grote diversiteit aan disciplines is ontstaan. Het Platform bood naast deskundigheidsbevordering eveneens de mogelijkheid tot uitwisseling en toetsing op interventieniveau.

Leden van het Platform hielden presentaties over o.m. interdisciplinaire behandellijnen, hyperacusis, meting, maskering en draagvoorschriften, muzikale hallucinaties en tinnitus, psychiatrische stoornissen bij tinnituspatiënten en over somatoforme stoornissen en er was een levendige uitwisseling van in omloop zijnde anamnese- en vragenlijsten. Ook zijdelingse onderwerpen als T.M.D. en hyperbare zuurstoftherapie passeerden de revue. Eén van de deelnemers bracht in dit verband een werkbezoek aan het Bethesdaziekenhuis in Hoogeveen, waar hyperbare zuurstoftherapie actief op de kaart is gezet als behandeling op vele indicaties, ook tinnitus.

Met de uitbreiding van de groep was het niet meer haalbaar de hele coördinatie van het platformgebeuren bij één coördinator te laten en werd in 2000 een stuurgroep in het leven geroepen. Ook kreeg het Platform een eigen website met een webmaster.

Voorts werden er drie commissies geïnstalleerd.

De Commissie Protocollen/Behandeling kreeg als eerste opdracht mee om o.m. met de ontworpen stroomdiagrammen en in gebruik zijnde vragenlijsten een eerste aanzet tot een "handboek tinnitus" te verzorgen. Zo mogelijk kan dit op termijn de basis vormen voor het ontwikkelen van een richtlijn tinnitus.

De Werkgroep Organisatie Tinnituszorg onderzoekt mogelijkheden voor uniformering op hoofdlijnen van de behandeling van tinnituspatiënten binnen de AC's, in aansluiting op de werkzaamheden van voornoemde commissie. Voorts spant zij zich in te komen tot een samenhangend netwerk van tinnituszorg in Nederland.

De Commissie Wetenschappelijk Onderzoek volgt wetenschappelijke literatuur en verzamelt "alles wat met tinnitus te maken heeft". Zij beoordeelt dit op relevantie en bruikbaarheid voor leden van het Platform en brengt verslag uit op de platformbijeenkomsten. Ook inventariseert zij niet-wetenschappelijke behandelmethoden.

De stuurgroep formuleerde doelstellingen en een missie, die na aanpassingen vanuit het Platform, geformaliseerd werden. Ook bracht ze de “zwevende status” van het Platform ter discussie en ging verschillende inbeddingsmogelijkheden na. Uiteindelijk werd gekozen voor het oprichten van een stichting en werden gestart met het formuleren van statuten.

Met de oprichting van de Stichting hield de stuurgroep op te bestaan en werden haar werkzaamheden overgenomen door het stichtingsbestuur.